

La comunicació, el taló d'Aquil·les del Govern

Els experts veuen descoordinació entre els consellers

Reportatge

ROGER TUGAS

Els problemes per comunicar l'acció de govern són un recurs clàssic dels executius per justificar certes mancances, però segons els experts en el cas de l'equip d'Artur Mas no és la típica excusa. "La sensació de multiplicitat de veus i de missatges –no sempre ben coordinats– s'ha instal·lat en part de l'opinió pública", afirma Antoni Gutiérrez-Rubí, assessor de comunicació. Hi coincideix Marçal Sintès, director del màster en comunicació política de la Universitat Ramon Llull, que assenyala que "tots els departaments han pecat de voler parlar massa".

Aquest és "el mateix error greu que va fer el tripartit", apunta Yuri Morejón, assessor en comunicació política, que veu un "caos informatiu en temes com l'impost de successions, els 80 km/h i la postura davant el 10-A –en què diversos membres del Govern han opinat en diverses direccions– que genera desconcert i incertesa". Tot i això, no sempre s'ha pecat per excés, sinó que en ocasions Morejón creu que s'ha estat lent: "En el cas del currículum de Joana Ortega, el Govern triga a reaccionar i corregir i, a més, se'n culpa un funcionari". "El ciutadà pot acceptar que el polític no digui tota la veritat, però no tolera que el prenguin per tonto", afegeix Morejón.

Aquestes dificultats per comunicar són greus, ja que per Morejón, "la societat es mou més per la percepció de la realitat que per les xifres sobre aquesta realitat". Encara que la gestió sigui perfecta, cal saber-la explicar.

Més enllà de certa incontinència d'algun conseller, els altres aspectes que podrien haver perjudicat la comunicació del Govern no generen consens. Segons Gutiérrez-Rubí, "l'absència de David Madí segur que ha tingut un pes important", així com les declaracions de Josep A. Duran i Lleida, amb un peu fora i un

Consellers com Felip Puig i Boi Ruiz han trigat a traçar un relat coherent i únic. PERE TORDERA

dins de l'executiu, que poden generar "sensació de solapament". Per contra, Sintès creu que aquests elements "no són tan determinants".

També haurien perjudicat la imatge les grans esperances creades per una federació que volia enterrar l'etapa del tripartit i avançar cap a una "Catalunya millor". "En campanya corres el risc de sobrepassar-te en les expectatives", assenyala Morejón, sobretot quan has d'afrontar una "difícil situació financera". Gutiérrez-Rubí afirma que "les marques icones –com la del *Govern dels millors*– acaben sent una llosa i que els serà difícil treure's l'etiqueta".

Accelerador sobiranista

Tanmateix, després d'unes primeres setmanes de desgast anunciant tantes retallades i de constatar la dificultat d'aprovar certes mesures, CiU ha pitjat l'accelerador en la qüestió nacional: aprova la comissió de treball per al nou pacte fiscal, els consellers participen a la consulta del 10-A i Mas s'enfronta a Madrid i el responsabilitza d'exigir-los més austeritat. "A vegades optar per temes identitaris és una taula de salvació, però la qüestió econòmica tornarà a sortir", afirma Morejón, i Gutiérrez-Rubí creu que "no serà fàcil evitar responsabilitats". Sintès, per la seva banda, veu l'aposta pel pacte fiscal com una conseqüència dels "sacrificis" que es demanen als ciutadans, ja que "també cal oferir objectius i esperança".

La legislatura, però, acaba de començar i els experts recorden que l'equip de comunicació del Govern fa poc que s'ha tancat –Josep Martí, el secretari de Comunicació, va ser nomenat el 14 de febrer–, així que existeix marge per millorar. Sintès, de fet, creu que "els engranatges han anat funcionant millor" les últimes setmanes, tot i que les eleccions del 22-M tornaran a distorsionar l'explicació de la tasca de l'executiu. Gutiérrez-Rubí, però, afirma que "les primeres percepcions són importants" i "difícils de corregir", tot i que "la capacitat de CiU per integrar i superar desavinences o rivalitats és una pràctica contrastada d'equilibri i d'eficàcia política".

La diputada del PSC Laia Bonet va assegurar que el seu partit no podia "entrar a valorar uns pressupostos que parteixen de la premissa que eliminen un impost als més privilegiats quan s'anuncien retallades arbitràries a tort i a dret". La negativa dels socialistes abocarà la federació a pactar el projecte amb el PP, una fotografia sempre incòmoda per als nacionalistes.

El front del Palau, viu

I per acabar de reblar el clau, Mas va acabar la jornada amb una mala notícia en el front intern: el Palau de la Música va decidir ahir personar-se en la causa contra CDC pel presumpte finançament irregular a través de l'entitat cultural. No ho farà, però, contra l'extresorer Daniel Osàcar, ja imputat.

